

222.**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 7. srpna 1922,**

kterým mění se nápis nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. ledna 1921, č. 53 Sb. z. a n., jímž stanoví se podle § 41 náhradového zákona závazné stupnice cen pro vyměření náhrady za zabraný majetek pozemkový, státem převzatý.

Na základě § 41 zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 13. července 1922, č. 220 Sb. z. a n., se nařizuje:

Článek I.

Nápis nařízení vlády ze dne 21. ledna 1921, č. 53 Sb. z. a n., zní nyní takto:

„Nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. ledna 1921, jímž vydávají se předpisy závazné pro určování a vypočítávání přejímací ceny za zabraný majetek pozemkový státem převzatý.“

Jinak zůstává nařízení to beze změny.

Článek II.

Nařízení toto působí ode dne vyhlášení.

Provedou je všichni ministři.

Dr. Beneš v. r.

Šrámek v. r.,

též za ministra Dra Dolanského.

Černý v. r.

L. Novák v. r.

A. Novák v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Mičura v. r.

Staněk v. r.,

též za ministra Udržala.

Tučný v. r.,

též za ministra Dra Vrbenského.

Srba v. r.,

též za ministry Habrmana a Dra Dérera.

223.**Zákon ze dne 13. července 1922,**

kterým se upravují přísahy osob bez vyznání náboženského, konané před soudy.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Osoby, které jsou bez vyznání náboženského, přísahají v soudním řízení takto:

a) svědci:

„Přisahám, že o všem, nač budu před soudem tázán(a) — byl(a) jsem tázán(a) — vypovím — vypověděl(a) jsem — úplnou a čistou pravdu a ničeho nezamlčím — jsem nezamlčel(a)“;

b) znalci:

„Přisahám, že podám — podal(a) jsem — svůj náález a posudek dle svého nejlepšího vědomí a svědomí a dle pravidel vědy (umění, živnosti)“;

c) ve všech ostatních případech budiž přísaha vykonána tak, že ke slovu „Přisahám“ připojí se příslušné vyjádření.

(2) Němí a hluchoněmí, kteří umějí čísti a psáti, podepíší přísežný vzorec, když si ho byli přečetli, vlastní rukou, hluší přečtou vzorec nahlas.

(3) Neumějí-li hluší, němí neb hluchoněmí čísti a psáti, vykonají přísahu pomocí tlumočnicka.

§ 2.

(1) Před přísahou poučí soudce vyslychanou osobu přiměřeně její chápavosti a vzdělání o důležitosti přísahy a o následcích křivé přísahy a upozorní ji, že přísahu musí vykonati beze vsí výhrady a dvojsmyslnosti.

(2) Osoby jmenované v § 1, odst. 2., poučeny buď též písemně, byl-li pak k výsledku přivzat tlumočnick, jeho prostřednictvím.

(3) Jiné formálnosti a obřadnosti při přísaze dle tohoto zákona konané nejsou přípustny.

§ 3.

K §u 313 řádu trestního ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z. připojí se další odstavec:

Jsou-li někteří porotci bez vyznání náboženského a nejde-li o případ zmíněný v poslední větě předcházejícího odstavce, budiž jim uděleno poučení stejného obsahu, jako jest uvedeno v odst. 1. s tím rozdílem, že vynechají se slova „před Bohem“. Porotci takoví vykonají přísahu slovem „Přisahám“.

§ 4.

§ 276 vojenských trestních řádů z 5. července 1912, č. 131 ř. z. a zák. čl. XXXIII. z roku 1912 mění se tak, že zrušuje se druhá věta